

שבעת ימים פרק ראשון יומא

ה.

עין משפט
נר מצוה

ה א ב מ"ג פ"ג מהל'
מעשה הקרצנות הלכה
:ב

ו ג מ"י פ"א מהלכות כלי
המקדש הלכה ח ופ"ד
הלכה יב:
ז ד מ"י שס פ"ד הלכה
יג:

תום' ישנים

סמכיה איבא בנייהו
 וזל רכל וזמר קטורה
 שוליה מעכבא חזי
 בנייהו, דהא לא שייך [גב]
 אהרן קא שיעם לא שבעת
 ימי מלחיה, ודלדורבו מר
 קי דלא מעכבא אהרן
 דהעליו הכחשו כמיה
 קמוצות. באדיו לא ציפר
 וביפר. בפרק קמא דחזניה
 [ו], אלא מפרש לזא חזיה
 דהא שבע בן קא לא חזיה
 מות עשה וזל אלה ורבי
 עבר כאלו לא ציפר, וועד
 ציפר עשויז מקרן. ועוד
 מפרש דהא לא שייך אהרן
 דהעליו חזיה אהרן עשה
 שקדוש שמיטה, אלא מות
 שמיטה דקמיה עבר אהרן
 ששטת לא עבר (שולמעה)
 [שולמעה] דאז קאז ומזמן
 עשה לאחז שמיטה, איה
 מכשרה. בפרק דחזן ב' וזל
 יצחק ב', דאז אהרן דחל
 וזמר אהרן דחל וזל פליגי.
 וזמרה שבעה וזמשה
 יום איהו. דאז אהרן דחל
 עי וצפרק מלחא דהוריות
 [ג], וזל מרובה צדקא
 מקדא וזל הויצי כאן אלא
 דאז שמיטה, אלא אהרן
 דפיק מרביה [ג], וזל חזין
 צין סהן משוח למרובה
 גדיס אלא עי כהא על על
 דהנות.

סמיכה איבא בנייהו. תימה לי אמאי לא קאמר נמי שירים מעבצא איבא צינייהו דלמאן דאמר כל הכתוב צהן מעבצ מעבצי דכתיב (ויקרא ח) ואת הדם ילך אל יסוד המזבח ויבטחטא כתיב (שמות כט) ואת כל הדם משפוך אל יסוד המזבח ולמאן

כַּמֵּה בִּינִייהוּ לִמֵּד כָּל
בְּהֵן סְמִיכָה מַעֲכָב
לְדוּרוֹת אֵין מַעֲכָב
וּלְדוּרוֹת מִנָּה לֵן
יֹסֶמֶךְ וְנִרְצָה וְכִי
אֵין כִּפְרָה אֵלָּא בְּדָם
נִנְפֵשׁ יִכְפֹּר וְמָה תִּלֵּךְ
לְסְמִיכָה שִׁירֵי מִצּוּה
אֵילוֹ לֹא כִפֹּר וְכִפֹּר
תְּנוּפָה אֵיכָא בִּינִייהוּ
מַעֲכָב בְּהֵן מַעֲכָב
לְדוּרוֹת אֵין מַעֲכָב
מִנָּה לֵן דְּלֹא מַעֲכָב
וְכִי תְּנוּפָה מִכִּפְרָה
בְּדָם שְׁנֵאמֵר כִּי הָדָם
תִּלֵּךְ לְתְּנוּפָה לְכִפֹּר
יִירֵי מִצּוּה מַעֲלָה עֲלֵיו
וְכִפֹּר רַב פְּפָא אָמַר
יִיְהוּ לִמֵּד כָּל הַכְּתוּב
אֵל לִמֵּד דְּבַר שְׁאִינוּ
כִּבְּ בְּהֵן לֹא מַעֲכָב
מַעֲכָב מִדְּקָא תְּנִי
שְׁפִירֵשִׁין רִבְנָא אָמַר
שְׁבַעָה אֵיכָא בִּינִייהוּ
מַעֲכָב בְּהֵן מַעֲכָב
לְדוּרוֹת אֵין מַעֲכָב
מִנָּה לֵן דְּלֹא מַעֲכָב
דִּיר יִמְשִׁיחַ אוֹתוֹ וְאִשֵּׁר
חַת אָבִיו מָה תִּלְמוּד
שְׁבַעֲת יָמִים יִלְבָּשׁ
זֵין לִי אֵלָּא נִתְרַבָּה
דִּיר נִתְרַבָּה יוֹם אֶחָד
אוֹתוֹ וְאִשֵּׁר יִמְלֹא
מָה שְׁבַעָה לְכַתְּחֵלָה
יִכְבִּיעִית אֵימָא דְּאָמַר
מִשְׁחָה בְּהֵם וְלִמְלֹא
אֵף מִשִּׁיחָה שְׁבַעָה
יִחַם בְּרִיחֹנָא

אֵתְקַשׁ מִשִּׁיחָה לְרִיבּוּיָא
תִּימָה לִי לְשִׁמּוּא מִלְתָּא

קמא דמשיחא דליטטריך קרא נאמטוה
 יני און לי אלס שנאמט ז' וואס כל כמה דלס מייתי קרא דאשר ימשה
 משיחא ז' מדאשכחן התם משיחא וריבוי וגלי זכור מיניו שבעה הוה
 לה' הש"ס משיחא שבעה לבתחילה מנא לן אימא ריבוי דכתיב בהדיא
 משבעה ולא יציעי משיחא אלס פסס אחת ומשיחא מדאטטריך קרא
 ז' דאמעטו תרוייהו מעיכזאב מ"מ למלוא בעי כל ז':

וידבר שאין מעבד בן לדורות. לקמיה מפרש לה: שירי מאוס. כלומר: שלא חש לחשוב אותה מזוה ולא קמן: כאינו לא כיפר. מן המובחר: ויפיר. (דאין כפרה אללא בדס) כדאמרין בנזחים (דף יא.) כיפר לגרבל דעיקר כפרה דס אללא לא כיפר כמי^א (שלא קיים) מזות קונו מן המובחר: ואלא קפני מפרשין.

ווע"פ שלא הופרש אס יארע פסול צוראשן יעצוד זא השני שמע מינה פרישה לא מעכבא (צא) עבודה: ריריוי שצעה. שימש ר"ג שצעה ימיים רופים כשמונן אותו ככהונה גדולה וילצש שמונה גדיים שצעת עבודה. וריריוי לשון מרבה מרובה גדיים שהא שמש שצמונה וההידיוט צורצבעה: משיחא שצעה. נשיתנו ששמן המשחה על ראשו וצין ריסיו כספן. ו' ימים ימלא וגו' (ויקרא ח). ויכל מילוי ידים האמור שם לציסת צבגדים הא שגאמר (שמות כט) וצגדי הקודש אשר לאהרן יהיו לצניו האחריו למשחה צאס וגו' ומשיחה ממנו כל שצעה מדחיתקס משיחה לריריו: וכפר הכהן אשר ימשח אואוהו. גבי ויה"כ צאחרי מות כתיב: ממה סלמוד לומר. אס ללמד ששהיה עבודה כצ"ג והלא כל ההפרשה צאהרן נאמרה צואת יא אהרן ונתן אהרן והקריב אהרן וצא אהרן (ויקרא טז) לפי שגאמר וצפרשת אותה טאוה שצעת ימים ילצסס הכהן סחמיו מצניו העומד סחח אהרן ככהונה גדולה אשר יצא ציוס הכפורים אל אהל מועד לעשרת כקדש: אין לי אלא. שיהא כסר לצא אל אהל מועד ציוס והכפורים אלא מי שנתרבה שצעה ונמשח שצעה כסחמנה. ולקמיה נצני משיחא שצעה היכל כתיב: אפילו שעה אחס לא גרבינו:

מילתא

שבעה ונמשה שבעה נתרבה
ונמשה שבעה מניין תלמוד
את ידו ימ"מ אשכחן ריבוי
מנא לן איבעית אימא מראי
קרא ובגדי הקדש אשר לאה
בבם את ידם איתקש משיחה ל
מאי מעמא דמ"ד כל הכתוב
אמר קרא ויעשית לאהרן וי

מסורת הש"ס

(א) זבחים ו. מנחות זג. ;
(ב) [מנחות שס, ג] (לעיל
ג. ; (ד) [קידושין יד. ;
(ה) [ז"ל שמקיים, ו] (לקמן
ס. ;

תורה אור השלם

1. וְיִסְמַךְ יְדוֹ לַרֹאשׁ
הַיְזָלָה וְיַרְבֶּה לוֹ כִּפְרָא
וְיִרְאֶה ד' וְיִשְׁלִי:
2. בִּי נֶפֶשׁ הַבֶּשֶׂר בָּדָם
וְהוּא רָאִי נִתְחַיֵּי לִבִּם עַל
הַמִּזְבֵּחַ וְיִשְׁתַּחֲוֶימוּ כִּי הֵדֵם הוּא
בִּנְפֹשׁ יִכְפֹּר:
וְיִרְאֶה י' וְיָא
3. וְאִם לֹד הוּא וְאֵין יְדוֹ
מִשְׁתַּחֲוֵי וְלִקְחַ כִּבְשׁ אִשְׁרֵי
הַבָּתִּים לְהַנְהוּלָה אֲחֵרָא
שְׂעִילוֹ וְעִשְׂרוֹן סֵלֶה וְאִלָּא
יִבְלוּ בִשְׂמֹן לַמִּנְחָה וְלֹד
וְיִרְאֶה י' וְיָא
4. וְכִפֹּר הַבֵּית אֲשֶׁר
יִמָּשֶׁה אֹתוֹ וְאֲשֶׁר יִמָּלֵא
וְיִבְנוּ תַּחְתָּיו מִבְּנֵי אֲשֶׁר
לֹד לִבְנוֹת תַּחַת אִבְיָא
וְלִשְׁבֵּת אֶת בְּנֵי הַבֵּית
בְּגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ:
וְיִרְאֶה טו לֵב
5. שִׁבְעַת יָמִים וְלִבְשֵׁם
הַבָּתִּים תַּחְתָּיו מִבְּנֵי אֲשֶׁר
לֹד אֹהֶל מוֹעֵד
לְיִשְׁרָת בִּקְדָשׁ:
שְׁמוֹת טו ל
6. וּבְגֵדֵי הַקֹּדֶשׁ אֲשֶׁר
לֵאחֲרָיו יִבְנוּ וְלִבְנֵי אֲחֵרָיו
לְמִקְדָּשָׁם וְכֹל וְלִמָּלֵא כִּם
אֶת אֲדָם: שְׁמוֹת טז כט
7. וְכִבְשֵׁת לֵאחֲרָיו וְלִבְנֵי
הַבָּתִּים וְלִבְנֵי אֲחֵרָיו
אֹתָהֶם שִׁבְעַת יָמִים
וְנִתְמַלֵּא דָם:
שְׁמוֹת טז לה

הגהות הב"ח

(ח) גמ' הכתוב צהן מעבד
צהן מעבדא כז"ל וכן
בסמור:

מוסף רש"י

שירי מצודה. שלח מחסה
גענויו ולא עשה (זכרים)
(ו.) שלח סמך (מתוחות צב.)
סמך. כאילו לא עשה
כאילו לא עשה מזה מן
המחנה, דכתיב וסמך
והלא, ואפילו לא עשה
דכתיב דם סמך (מתוחות)
(שם). וכפר. כולל אלפי
כן כפר (זכרים שם)
שאם עשה לתורה
שירי מצודה. ששיירה
לא עשה, מעלה עליו
הכח כאילו לא עשה.
הבטור לא עשה מזה
מן המחנה, וכפר. כולל
אלפי כן כפר. שאין
נזכר להוציא קרבן אחר
(טובה חד.)